

RHODESIAN RIDGEBACK KLUBBEN DANMARK

NR. 4 . DECEMBER 1983

MEDLEMSBLAD

Rhodesian Ridgebacken (Fortid, nutid og fremtid). Årets Ridgeback 1984.
Vi valgte Rhodesian Ridgeback, m.m.

Husk at sidste rettidige kontingentindbetaling er 15.1.84!

Formand:
Mette Kjærgård
Nykøbingvej 264
Systofte
4800 Nykøbing F.
tlf. 03-86 84 54

Næstformand:
Pia Schrattenholz
Gadstrupparken 13
4621 Gadstrup
tlf. 02-39 01 47
Hvalpehenvise

Kasserer:
Jens Trønning
Ottegårdsvej 3
4130 Viby Sj.
tlf. 02-39 35 15

Sekretær:
Vibeke Olsen
Mariehøj 411
2990 Nivå
tlf. 02-24 31 89
Udstillingsudvalg og
tilmeldinger.

Redaktør:
Allan Schrattenholz
Gadstrupparken 13
4621 Gadstrup
tlf. 02-39 01 47

1. suppleant:
Tommy Drostbo
Morbærhaven 20-76
2620 Albertslund
tlf. 02-45 84 40
Udstillingsudvalg.

*Redaktøren forbeholder
sig ret til at
forkorte indlæg til bladet.*

Annoncepriser:
Helside: 150 kr.
Halvside: 85 kr.
Kvartside: 50 kr.

Postgirokonto:
Rhodesian Ridgeback Klubben
Gironr.: 7 36 04 44
Ottegårdsvej 3
4130 Viby Sj.

**STOF TIL
BLADET
SENEST
15.2.84!**

*Det påhviler læseren, selv at
undersøge rigtigheden af de i
annoncer, opgivne oplysninger.*

Alle ikke navngivne artikler
og noter er skrevet af
redaktøren.

Kære medlemmer

RR-klubbens første år er nu ved at være til ende. Et år, hvor bestyrelsen og andre totalt er gået i hundene. Det er ikke så sært, for en debut medfører altid, at man til stadighed gør erfaringer, som skal bearbejdes, for at det bedst mulige resultat opnåes. Vi er naturligvis også løbet ind i problemer – både ventede og uforudsete – men vi forsøger at benytte disse til at komme et skridt videre, så RR-klubben kan fungere som base for alle RR-interesser. Vi har haft den store glæde, at blive støttet både moralsk og på anden vis fra flere sider.

Jeg mener personligt, at det er lykkedes at gennemføre en del i dette første år, på trods af startvanskeligheder med bl.a. at få klubbens godkendt. Vi har fået stablet et blad på benene, der har været arrangeret hundetræning, vi har fået fremstillet et flot bomærke og har deltaget i mange udstillinger sammen med andre klubber. Yderligere har vi haft forbindelse til racens hjemland via Miss Murray, som samlede 25 RR til et dejligt hundetræf i Korsør Lystskov.

Vi har naturligvis også modtaget kritik, hvilket absolut ikke behøver at være af det onde. Tværtimod er vi glade for, at vi gennem vort uundværlige blad har mulighed for at lade vore medlemmer være

aktive i en saglig debat og indgå i den proces det er at skabe en god klub, som så mange som muligt kan have glæde og gavn af.

Klubbens bestyrelse har måttet gennemgå visse uregelmæssigheder allerede i det første år. Ole Hempel har set sig nødsaget til at trække sig tilbage fra bestyrelsen, og selv har jeg haft »orlov« i en periode p.g.a. eksamen, flytning og jobstart. Dette har naturligvis krævet en ekstra indsats af de andre bestyrelsesmedlemmer, som har arbejdet som små islandske heste, det bør vi alle takke dem for. Jeg er meget glad for den gode tone og stemning der har hersket indenfor bestyrelsen.

Endelig vil jeg gerne takke alle de mennesker, der har bakket op om initiativet til at danne en selvstændig RR-klub og dermed har medvirket til at RR-klubben allerede rummer 100 medlemmer – deraf endda flere udenlandske. Dette giver klubben alle chancer for i det (de) kommende år at udvide sig til en sund, aktiv og spændende klub med en masse tilbud til medlemmerne. Vi kan og bør alle gøre en indsats, større eller mindre.

Men tak for et godt år, ønskes alle, hunde og hundeejere, en GOD JUL OG ET GODT NYTÅR.

Mette Kjærgård

Din hund bli'r vild med Trimm

Trimm både lugter og smager så godt, at selv hunde, der aldrig har villet røre tørmad, æder op med synlig begejstring.

Trim er lækkert oksekød og kylling bagt sammen med hvede og majs til sund fuldkost middagsmad.

De sprøde bidder er klar til brug, og behøver ikke at blive blandet med anden føde

eller blødt op med lunkent vand, mælk eller sovs. Trimm indeholder alle de proteiner, vitaminer og mineraler, som er nødvendige for fuldt ud at dække hundens ernæringsbehov. Se varedeklaration på pakken.

Der er også god fodringsøkonomi i Trimm, som fås i både 1, 3 og 10 kg. For yderligere oplysninger ring eller skriv til os.

Selv hunde der ikke kan lide tørmad kan lide Ny Trimm middagsmad.

Skriv til MasterFoods og få brochuren: Hvad ved du om din hunds ernæring?
MasterFoods as, Fabriksparken 10, 2600 Glostrup. Tlf. (02) 63 22 11.

Et dødsfald

Med beklagelse har vi modtaget meddelelse om, at Per Horn er død efter lang tids alvorlig sygdom.

Per Horn har i mange år været en kendt og vellidt skikkelse omkring ridgeback-ringene. Som ofte gik han stille omkring og fik sig en hyggelig sludder med ridgeback-folkene. Og han kendte til ridgebacken. Undet sit fem år lange ophold i Sydafrika boede familien i Virginia, stedet som kan føre tankerne tilbage til store slag mellem Boere og englændere. Familien havde tre ridgebacks, og her blev de først og fremmest anvendt som vagthunde. Deres bolig var den store overdækkede veranda, hvor de kunne have det store overblik.

Per Horn er kendt som en stor dyreven. Efter sin tilbagevenden til Danmark, bestod familiens dyrebestand af både schæferhund, gravhund, får, heste og høns. At Per Horn havde naturligt dyretække, forstår man, når hans datter Bente Horn fortæller om dengang, han som ung mand anskaffede sig en stor russisk bjørn fra et omrejsende cirkus. Denne havde han i fem år.

Bente Horn har arvet interessen for ridgebacks, og det er også i denne forbindelse vi ofte har set Per Horn. Han mistede ikke interessen for denne race og trofast fulgte han sin datter på udstillingerne.

Per og Bente Horn ved Otterup-udstillingen.

KENNEL TROLDEBORG

Opdræt af Rhodesian Ridgeback siden 1970!

Hvalpe haves
lejlighedsvis

DK CH Vanolreim Z'Donna.
»Donna er mor til 3 danske champions.

E. og E. A. POULSEN
MOSEGÅRDSVEJ 7
SLAGLILLE . DK 4173 FJENNESLEV
TLF.: 03—60 91 61

Rhodesian Ridgebacken

Af Liz Megginson (Sydafrika).

Det afrikanske kontinent er berømt for en hel del fortræffelige racer, men kun en har et naturligt tilhørsforhold til det sydlige afrika, nemlig Rhodesian Ridgeback-en.

Ridgebacken er resultatet af en forbindelse mellem Hottentotternes jagthunde (små hyæne-lignende hunde med ridge) og de tidligere indvandreres domesticerede hunde. Airedale Terriers, Pointers og endda Bulldogs blev anvendt i flæng. Der blev ofte refereret til afkommet som Boer-hunde eller Steekbards og disse var en meget hårdfør type, tilpasset det meget vekslende klima i det sydlige Afrika.

Hunde forsynet med ridge er også fundet på øen PHU QUOC, og en Basenjii-lignende hund med ridge findes i Congo, men Ridgebacken er den eneste hund med ridge der er registreret som race.

De første hunde med ridge

I 1875 blev det første par hunde med ridge bragt fra Western Cape til Rhodesia af missionæren, den ærværdige Charles Helm. Her så storvildtjægeren Cornelius van Rooyen dem, og parrede dem med sine Grand Danois. Disse hunde viste sig at have fremragende jagtegenskaber, uanset om de var enkeltvis eller i grupper på to eller tre, og de udmærkede sig især ved at kunne spore og opholde løver. Siden blev de kendt vidt omkring som løvehunde.

Atter og atter er det blevet sagt, at Ridgebacks ikke er store og tunge nok til at dræbe løver... Sandt nok; men det har heller aldrig været meningen at de skulle dræbe dem. Kun at opholde dem, og derfor må de ikke være plumpe og tunge. De skal have udholdenhed nok til at

kunne løbe en hel dag, men skal samtidig være så adrætte, at de kan udmanøvrere en rasende løve.

På tilskyndelse af Francis Barnes, blev der i 1922 holdt et møde i Bulawayo for at diskutere dannelsen af en klub (endeligt tilsluttet K.U.S.A. i 1926).

Senere blev en række hunde samlet, af hvilke man udvalgte fem til at illustrere ønskværdige kvaliteter for racen. Det var på dette tidspunkt, at Barnes skrev standarden med Dalmantineren og dennes standard i baghovedet. Faktisk vil du ved en sammenligning af de to standarder finde at ordlyden praktisk talt er identisk. De første to »løvehunde« som blev registreret i 1924, var Grootedam Leo og Grootedam Given, men det var ikke før i 1926, at navnet Rhodesian Ridgeback (Lion Dog) blev accepteret. Racen blev først klassificeret som Retriver, men blev i 1949 overført til Støvergruppen.

Jagtegenskaber?

Hvad med den nuværende Ridgebacks jagtegenskaber? Vil nogle af dens instinkter træde frem, hvis den bliver sat ansigt til ansigt med en virkelig levende løve. Disse spørgsmål fik vi for et stykke tid siden, stillet af et filmselskab og vi besluttede at sætte vore Ridgebacks på prøve. De inspicerede vore hunde, og til vores store overraskelse valgte de den med det kønneste hoved. Som vi forklarede, er hun af indlysende grunde kendt som »sengehunden«, men deres valg var gjort. Ved dag gry den dag løvejagten skulle foregå, gjorde vi også et par »rigtige« Ridgebacks klar, som skulle overtage når »sengehunden« fejlede.

Stadig gnaven over at være hevet ud af en

Vi valgte Rhodesian Ridgeback

varm seng ved morgengry, blev en meget søvnig tæve sluppet løs i bushen. I løbet af ingen tid havde hun fundet sporet og væk var hun! Med rejste børster og snuden i jorden arbejdede hun stille indtil løven var i sigte. Demonstrativt kastede hun sit hoved tilbage, hylede og begav sig ud i en af de mest betagende forestillinger vi nogensinde har set. Hun dansede og halsede med en adræthed som vi ikke troede var mulig (specielt for en sengehund). Vi blev ført tilbage til van Rooyens tid og det var så opmuntrende en oplevelse, at vi har planlagt flere simulerede løvejagter i fremtiden. Det var nødvendigheden af denne form for engagement og nødvendigheden af aktivt at fremme og forbedre denne rela-

tiv unge race som gjorde, at en ny klub blev dannet, for at tilfredsstille entusiasternes stadigt stigende krav om at holde sammen, for Ridgebackens skyld. The Rhodesian Ridgeback Club of R.S.A. (på prøve under K.U.S.A.), er ved at fejre sin første fødselsdag og kan, tiltrods for sin korte eksistent, prale med en hel del velfungerende funktioner, foruden antalsmæssigt og økonomisk at være i gang og uden tegn på politiske problemer. Dens medlemmer er overbevist om, at Ridgebacken vil blive en race som Sydafrika vil være stolt over at kunne proklamere som sin egen. Artiklen er taget fra Heads and Tails, Okt. 1982 og oversat af redaktøren med forfatterens tilladelse.

Dette er nogle (måske ret spredte) tanker jeg har gjort mig, samt oplevelser jeg har haft, ved at eje 2 ridgebacks. Men lad os nu starte med begyndelse. Vi besluttede os til efter mange overvejelser – og læsning af mange hundebøger – at anskaffe en hund. Men hvilken race vælger man så? Vi var helt enige om disse 3 ting: 1) Det skulle være en stor hund (vi har et stort hus og gode luftepladser i nærheden) – 2) Det skulle være en korthåret hund (vi mente, og har siden ofte fået bekræftet, at det er nu så usigelig praktisk med det vejr Danmark ofte byder på) – og endelig 3) Det skulle ikke være en hund man direkte kan placere under Jagthunde (vi mener, det er synd at anskaffe sig en sådan, når man ved, at man aldrig kommer til at gå på jagt). Så langt så godt, mente vi da. Det viste sig bare, at med pkt. 1-3 som betingelse er udbuddet egentlig ikke så overvældende stort. – Grand Danois? Nej, den er nu for stor! – Dalmatiner? – Dem vi har set, havde alle røde rande om øjnene, hvilket mildt sagt gav dem et noget sygeligt udseende. Desuden virkede de temmelig nervøse. Rottweiler/Dobermann/Boxer? – Dem vi har mødt var temmelig hysteriske – dvs. at de overreagerede vildt på den mindste ting. Desuden bliver de 2 førstnævnte frarådet førstegangshundeejere i mange bøger. Ganske vist har jeg haft 2 små hunde som barn – men det kan jo ikke rigtig sammenlignes. Under vores fortvivlede søgen i diverse bøger med hunderacer så vi en dag en kort notits om, samt en tegning af, en såkaldt Rhodesian Ridgeback! – Nå da, det lød nu egentlig ikke uinteressant, tænkte vi – bl.a. stod der, »at den gør kun når det er nødvendigt (!)« – og da vi begynder, når en hund står og larmer kon-

stant over ingen ting, var det med til at gøre udslaget: Vi ringer til Dansk Kennel Klub, og hører om der findes en kennel i Jylland (der var grænser for hvor langt vi ville køre).

– Angående gøen, kan jeg da tilføje, at det i hvertfald passer på vores, hvilket vores naboer med garanti kan bekræfte – de gør faktisk meget lidt – de ta'r dog naturligvis på vej, hvis de hører noget »mystisk«.

Besøget i kennelen blev en succes på den måde, at vi faldt pladask for racen og bestilte omgående en hvalp. Og her starter det hele egentlig så – nemlig den julidag i 1982 da den 1. Ridgeback blev hentet hjem til Randers. Han bar det fine navn Torhusets Tan Defender – men i daglig tale var det nu kun Janak. Selv om et familiemedlem sagde, han lignede en træet gammel løve! (formentlig p.g.a. panderynkerne) syntes vi (og synes stadig – at han var herlig. Han skød i vejret som en raket og nåede op på 71 (72) cm i skulderhøjde i løbet af 7-8 mdr's alderen.

Vi konstaterede hurtigt, at har man et kontaktbehov, skal man bare anskaffe sig en Ridgeback – i hvertfald i Randers! Jeg har ikke længere tal på, hvor mange gange folk er stoppet op og har sagt: Hvad er da det for en hund? Eller jeg har måttet berolige dem, når de udbød: Uha, det er jo lige så hårene rejser sig hen ad ryggen på ham! Til sidst skal man anstrenge sig lidt for hver gang at bevare venligheden, når man for 117. gang må udtale navnet, samt forklare ryggens udseende!

Nå, det opvejes jo af så meget andet. Da vi blev af den mening, at et liv uden hunde ikke er noget rigtigt liv – må det hele da blive ekstra godt, hvis man har 2! Med dette i tankerne samt p.g.a. den

ÅRETS RIDGEBACK 1984

1. Denne konkurrence er åben for alle dansk-ejede Rhodesian Ridgeback. Konkurrencen er stiftet af Rhodesian Ridgeback Klubben.
2. Formålet er at stimulere udstillings- og lydighedsaktiviteter.
3. Præmien er en vandrepræmie som erhverves for 1 år ad gangen og erstattes ved den nye præmieoverrækkelse med en mindre pokal til evigt eje.

- Vandrepræmien kan erhverves til evigt eje, når samme hund har vundet den 3 gange.
4. Konkurrencen omfatter 10 danske eksterior-udstillinger og maksimalt 10 DKK-godkendte lydighedsprover.
 5. Point-beregningen foretager af Rhodesian Ridgeback Klubben og foretages på følgende måde:

	BIR	BIG	BIS	LP 1	LP 2	LP 3	
1	20	40	80	10	15	20	1 pr.
2	15	30	60	7	12	17	2 pr.
3	10	20	40	5	10	15	2 pr.
4	5	10	20				

6. Point-optællingen afsluttes på DKK's Herning-udstilling, hvorefter præmien overrækkes. I tilfælde af pointlig-

hed, vinder den Rhodesian Ridgeback som har opnået flest BIR.1.

GOD JUL OG GODT NYTÅR! KENNEL BITTE-NUS

DK CH NADRA

Nadra venter hvalpe den 15. december!

På 14 udstillinger har Nadra hjemtaget:

- 14 x 1. præmie
- 11 x 1. vinder
- 1 x SL
- 11 x CK
- 3 x Certifikat
- 1 x Tysk Certifikat
- 4 x Cacib
- 5 x Bedst i racen

På ridgeback-dagen. Skuets bedste nr. 4.

Nadra er naturligvis HD-FRI og Karak-
tertestet.

Faderen Kiangas Cyrus, er ejet i Tysk-
land og født i Schweiz, efter direkte Sydaf-
rikansk linie.

Cyrus er en af Tysklands mest vindende
hanner, bl.a. Tysk & Int. champion. Han
er ligeledes HD-fri.

Henvendelse til:

VIBEKE OLSEN

Mariehøj 411, 2990 Nivå

Telefon 02-24 31 89

voksende dårlige samvittighed over at Janak var så meget alene (vi har begge heltidsarbejde) besluttede vi at anskaffe en mere - af samme race selvfølgelig, så i juli 1983 arriverede der så nok en Ridgeback.

Denne gang var det en lille bedårende dame - med det lange navn Torhusets Fairfax Donna Lee - vi kalder hende nu kun Addi! - og hvilken dame! Aldrig har jeg hørt en hund lægge sig til ro med så mange suk og så megen stønnen! Og en krudtugle er hun! Det kan nok være, hun kan sætte liv i »gamle« Janak, når det passer hende at lege. Vi var lidt betænkelige ved størrelsesforskellen, men det er gået fantastisk fint. I starten gik vi hele tiden og passede på Addi, men det brød hun sig slet ikke om! Hun ville lege med ham og Janak har været en virkelig god legeonkel. Han har lært at passe på ikke at vælte hende, ikke at trække for hårdt når de har fat i hver sin ende af en klud, ikke at træde på hende. Desuden finder han sig i det utroligste: Hun bider ham i ørene - i halen og i benene og det store nummer for Addi er at forsøge at vælte ham! Janak må lege med alle Janaks kødben. Hun må snuppe hans faste plads ved brændeovnen om aftenen. Men tro nu ikke, at han helt er blevet tøffelt. Hvis han synes, det går for vidt, bliver hun sat på plads med en advarende knurren, hvilket kun også har respekt for.

Det har også været skægt at se, hvordan Janak - der jo stadig var en stor hvalp - ofte har opfordret Addi til leg ved at hente ring, som han måske førhen ikke gad røre, pusle rundt med den og være meget interesseret i den. Måske taber han ingen ved et »uheld« foran Addi, hvorefter han skynder sig at samle den op og gå med den - alt imens han skæver ud af øjenkrogen efter hende. Tilsidst må hun jo hen og undersøge, hvad det er han har - og så går den vilde jagt rundt i haven.

Med Janaks enorme vækst i tankerne bekymrede Addis tilsyneladende mangel på samme os en del en overgang. Janak vejede 29 kg og var 62 cm høj som knap ½-årig. Addi vejede som ½-årig 20 kg, og er 55 cm høj, og det er vel ikke unormalt for en tæve. Hendes vækst stod dog helt stille i næsten en måned af en eller anden grund, men nu sker der da noget igen. Pudsigt er det dog, at Janak voksede godt nok i højden - men ikke ret meget i drøjden - han var enormt smal indtil han var knap 1 år - først da kom bredden med undervejs. Hun er langfra tyk, men virker alligevel meget mere sat i det. Men jeg ved ikke, om det er normalt med den forskel på hanner og tæver?

Vi har jo via klubbladet hørt lidt om, hvordan det er gået dem der er blevet trænet sammen. Jeg kunne godt tænke mig at vide, om der er andre rundt om i landet, der har prøvet at gå til træning med deres Ridgeback, og hvordan det er gået. Jeg har haft begge vore til »hvalpekursus« i Randers Politihundeforening, da de var 4-5 mdr. Det er da alt for tidligt, vil nogle nok mene. Ja, hvis det drejede sig om hård træning er det naturligvis, men dette var nærmest mest leg for hvalpene, hvor man stille og roligt forsøgte at lære dem nogle enkle kommandoer. Desuden gjorde man en del ud af indkald, hvad man vel aldrig kan starte for tidligt på! Endelig var der en del teori for føreren med almene praktiske hundeplysnin-
ger. Derefter startede jeg med Janak i samme forening, da han var knap 10 mdr. Vi havde da slet ikke »trænet« med ham siden hvalpekurset og startede nu meget brat fra en dag til en anden. Nu skulle den store lømmel altså bare lære noget! Og det gik som man vel kunne vente: Janak modsatte sig simpelthen alt! Når han skulle sidde - hoppede han op ad mig, gøede og teede sig. Når han skulle gå pænt ved siden af mig - rykkede han som

en gal, så jeg kom halsende bagefter – stærk det er han jo. Desuden var han enormt interesseret i de andre hunde – hørte overhovedet ikke efter det jeg sagde – ja af og til stak han simpelthen af fra det hele – så det var temmelig begrænset, hvad han lærte i den omgang. Den bratte start samt hans unge alder satte en stopper for det meste. Nogle ting lærte han naturligvis – f.eks. er han af en eller anden grund ret sikker i afdækning.

Da kurset var ovre i den omgang, holdt vi pause længe med træning – begyndte så for os selv igen, lige så stille og roligt. Og sikke'n forandring! Han er pludselig blevet interesseret i det man siger, og er glad for at blive rost – det kunne han ellers godt vende ryggen til før! – Så vi har indhentet meget og jeg regner med at fortsætte med kurset til foråret med bedre resultat end sidst. Addi derimod er (endnu?) mere rolig. Hun er ikke så interesseret i andre hunde, men er meget glad for at gøre det rigtig og så få ros.

Når man har sådan et par størrelser, kan man af og til grunde over, hvor meget de forstår. Nogle iagttagelser: Addi var meget syg i 3-4 dage, da hun var ca. 3 mdr., Janak luskede da lige så stille omkring i huset og kiggede ofte på hende med dybe »bekymrede« panderynker. Der var slet ingen opfordringer til spas. Vidste han, hun var syg?

– Addi havde i starten en uvane med at bide i gultæppet. Janak, der jo godt ved det er forbudt, kunne da gå hen og gøre hende voldsomt lige ind i »ansigtet« – for at få hende til at lade være? – Addi er endnu slem til at ville hoppe op ad mig, når jeg kommer hjem, selv om jeg ihærdigt siger nej, og skubber hende væk med knæet. Janak, der jo selv har lært at lade være, farer hen og rusker hende – ret kraftigt – i nakken, og han bliver ved med at være efter hende, indtil hun er faldet til

ro og holder sig ved jorden. Prøver han på at opdrage hende?

Nu ved jeg da godt, at man skal passe på ikke at menneskeliggøre en hunds goen – man er jo slem til at tolke deres adfærd i den retning man ønsker – men alligevel synes jeg, at jeg har set mange eksempler på, at de nogle gange må tænke i samme baner som os. Måske har andre lignede oplevelser?

Desuden må de i nogle tilfælde have en fantastisk hukommelse. Janak fik som lille hvalp en enorm forskrækkelse, da vi gik forbi et hus, hvor der »boede« en Dobermann, der, da vi passerede, for frem mod havelågen og gæde voldsomt. Hunden og dens mennesker bor der ikke mere, men hvergang vi passerer det sted, går Janak med stive ben og rejste børster – Andre gange kan han dog pludselig helt »glemme« hvad ordet apport betyder!

Vi afventer nu med en vis spænding Addis første løbetid m.h.t. hvordan Janak vil reagere. Det må i en forbindelse oplyses, at Janak er kasteret, så hvalpe skulle der ihvertfald ikke kunne komme!

Der må nok lige knyttes et par kommentarer til Janaks kastration. Det første spørgsmål vil nok være: Hvorfor dog? Ja, vi fik det gjort, fordi det viste sig at nabolaget vrimlede med hunhunde – hvad vi ikke havde tænkt på, før anskaffelsen af ham. De steder, vi kan slippe ham løs, når han skal luftes, er næsten omkranset af huse med mange tæver – og Janak var så småt ved at finde ud af, hvor de boede! Nogle af dem står endda bundet uden for huset og er således »et let bytte«. – Så for ikke at rage uklar med samtlige omkringboende, måtte Janak altså bøde. Det kan da godt være, at det aldrig var blevet det store problem vi forestillede os – men vi turde altså ikke løbe risikoen.

Angående kastration kunne jeg godt tænke mig at mane nogle myter i jorden

ud fra min egen – ganske vist enlige – erfaring: De bliver ikke fede af det! P.g.a. ændret stofskifte skal man dog regne med en fodernedsættelse på ca. 20% (opgivet af dyrlægen, der foretog det, og det ser ud til at passe på Janak). De holder ikke op med at vokse. Janak fik det gjort, da han var 8 mdr. og er alligevel siden blevet lidt højere og har fået mere fylde – ikke i form af fedt – men knogler og muskler. De bliver ikke sløve og dvaske. Janak er bestemt en interesset og oplagt hund. De kan stadig fungere som vagthund. Janak skal ihvertfald nok »sige til«, hvis han hører eller ser noget »mystisk«, og vil undersøge hvad det er.

Nu kommer det måske også an på hun-

dens alder ved katrationen og hvorfor man får det gjort. Hvis man f.eks. kasterer en 3 år gammel hund, fordi den aldrig laver andet end at støve rundt efter tæver, så vil den formentlig enten; stadig støve rundt af bar vane, eller; falde hen i apati, fordi den kun havde det ene i tankerne før. Vi har ihvertfald ikke fortrudt det og det skulle jo også lette os for nogle besværligheder m.h.t. Addi. Nu får vi se! Jeg vil slutte dette indlæg med at ønske alle Ridgeback-ejere tillykke med deres hunde, for selv om man måske kan glemme det lidt ind i mellem, så er de altså herlige!

Jytte Henningsen
Oktober 1983

trade mark Vermox Vet. JANSSEN Befrier hund og kat for indvoldsorm.

VERMOX vet. er et bredspektret ormemiddel, der befrier hund og kat for alle alm. forekommende indvoldsorm.

VERMOX vet. tabl. er nem at give dyrene.
VERMOX vet. tabl. er let at dosere.
VERMOX vet. tabl. er uden egen lugt og smag.
VERMOX vet. tabl. i praktisk blisterpakning med 10 tabletter.

Den bredspektrede effekt er betinget af behandling i 5 dage – på første behandlingsdag udryddes kun spolorm, alle andre indvoldsorm og evt. vandrede larvestadier elimineres i løbet af de næste 4 dage.

Dosering:

Hvalpe og killinger: 1/4 tabl. 2 x dgl. i 5 dage
Katte og små hunde: 1/2 tabl. 2 x dgl. i 5 dage
Større hunde: 1 tabl. 2 x dgl. i 5 dage.

Handelsform:

Blisterpakning med 10 tabl. à 100 mg.
Apotekerpris kr. 24,10 (incl. moms)

VERMOX vet. tabl.
kan købes receptfri.

JANSSEN PHARMA
HAMMERBAKKEN 21 • 3460 BIRKERØD • TLF. (02) 8110 44

doko

**Professionel
fuldkost**

**- det er sund
fornuft**

til hunden

doko Briketter

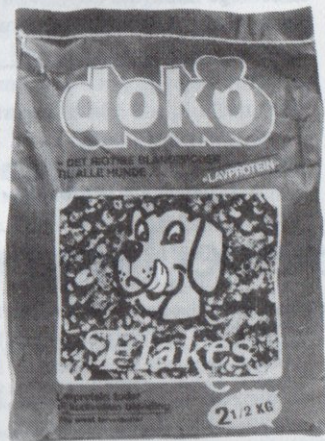
Knasende sundhed til alle hunde.
Doko Briketter er fuldkost med
kød og udelukkende fremstillet
af de bedste råvarer.

3 ernæringsrigtige og
velsmagende produkter,
der sikrer en sund og
veloplagt hund - og passer
på økonomien.

doko Diner

- alle hundes herlige varme
måltid. Doko fuldkost diner med
kød er specialbehandlet og for-
beredt til hundens mave/tarm,
så hunden får et optimalt
foder.

doko Flakes

- det rigtige blandingsfoder til alle
hunde.
Doko Flakes er et tilskuds-foder med lavt
proteinindhold til blanding med kød
eller kylling.

Fås hos specialbutikker og super-
markeder over hele landet.
Tlf. 05-62 91 00 anviser nærmeste
forhandler.

Viking-SPECIALFODER

Tlf. 05-62 91 00

Haven 51 - 8700 Horsens

UDSTILLINGER I 1984!

Otterup (Fyn) 25.3.84 (R.R.K.)
Anmeldelsesfrist senest 20.2.84
Dommer: M.M. Madsen (Danmark) X

Roskilde (Sjælland) 15.4.84 (R.R.K.)
Anmeldelsesfrist senest 18.3.84. X

Vadum (Jylland) 28.4.84 (D.K.K.)
Anmeldelsesfrist senest 24.3.84.
Dommer: Diane Anderson (Norge). X

Korsør (Sjælland) 3.6.84 (R.R.K.)
Anmeldelsesfrist senest 30.4.84.
Dommer: B. I. Jackson (Sydafrika). X

Brøndby (Sjælland) 17.6.84 (D.K.K.)
Anmeldelsesfrist senest 12.5.84.
Dommer: Cottasavi (Luxemburg). X

Århus (Jylland) 5.8.84 (R.R.K.)
Anmeldelsesfrist senest 2.7.84.

Otterup (Fyn) 12.8.84 (D.K.K.)
Anmeldelsesfrist senest 7.7.84.
Dommer: Marianne Fyrst-Danielson (S). X

Hillerød (Sjælland) 15.9.84 (D.K.K.)
Anmeldelsesfrist senest 11.8.84.
Dommer: Ulla Magnusson (Sverige). X

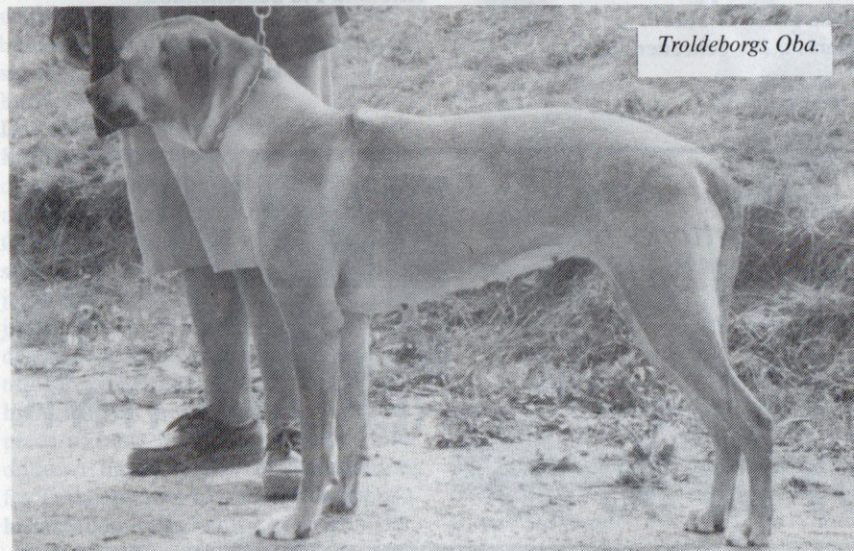
Karlsunde (Sjælland) 14.10.84 (R.R.K.)
Anmeldelsesfrist senest 17.9.84. X

Herning (Jylland) 18.11.84 (D.K.K.)
Anmeldelsesfrist senest 13.10.84.
Dommer: Elina Lethinen (Finland). X

Skuer:

Ridgeback-dagen 1984:

Fyn 1.7.84.
Anmeldelsesfrist senest 4.6.84.
Dommer: Birthe Møller Hansen (DK). X

Troldeborgs Oba.

Bestyrelsesreferater

Bestyrelsesmøde 9.10.83.

Endeligt udstillingsprogram for 1984 planlægges. (se udstillingskalender for 1984 andetsteds i bladet).

Notits i bladet om sidste kontingentfrist, da for senere betaling medfører tab af stemmeret.

Med henblik på at kunne dele dommere med andre specialklubber, sendes R.R.K.'s dommerforslag videre til disse specialklubber. Klubbens blad diskuteres - det skal fremover holdes på mellem 24 og 28 sider. Redaktøren har lov til at forkorte indlæg.

Gave til Fællesklubben i anledning af 50-års jubilæet.

Pointsystem til »Årets Ridgeback 1984« udarbejdes. (Se andetsteds i bladet). Samtidig diskuteres vandrepræmie og erstatningspræmie til samme konkurrence. Muligheder og priser undersøges.

Brev og billeder fra ridgebackdagen sendt til Janet Murray.

Næste møde 13.11.83.

Referant: Pia Schrattenholz.

Bestyrelsesmøde 13.11.83.

Læserbrev fra Jørgen Lorenzen til debat. Tilbagesendes med ønske om forkortelse og præcisering af indholdet.

Der forevises nye kritikark fra DKK, til brug ved skuer.

Brev sendes til Jytte Henningsen og Malene Braad vedrørende forsinkelsen af deres præmier.

Invitation til Sydafrika til diamant-jubilæumskongres d. 10.10.84. Offentliggøres i bladet.

Sjælden øjensygdom konstateret hos ridgeback. Dyrlæge Ib Engelhard skriver artikel om denne til næste nummer af bladet.

Klubben har dags dato 100 medlemmer oplyser kassereren.

Opgaver i forbindelse med udarbejdelse af nyt hvalpemateriale, uddelegeres. Skal være færdigt til næste møde.

Næste møde holdes 21.1.84.

Referant: Pia Schrattenholz.

lay-out - rentegning
offsettryk - bogtryk
reproduktion - fotosats

REKLAMETRYK

01-69 98 00

Sidste klubudstillinger i 1983

Søndag den 18. august havde R.R.K. udstilling i Århus. For første gang skulle klubben have en dommer alene til at dømme vores race. Det blev den tyske specialdommer, Harry Hinckeldeyn, som fik æren af at bedømme 7 tilmeldte ridgebacks. Vejret var temmelig foranderligt, - strålende solskin blev pludseligt afløst af en aktiv småregnen. OM dommeren var påvirket af vejrliget ved vi ikke, men det er første gang, at så få nåede at komme i 1. præmie-gruppen. Faktisk fik kun en hund æren. Samtlige præmierings-grader blev brugt, selv den uhyre sjældne, et o. Det blev givet med kun halvanden linies begrundelse i kritikken, hvilket ikke kan siges at være tilfredsstillende for så lav en præmieringsgrad. Heldigvis klarede vejret op til vores traditionelle fælles frokostbord. For en gang skyld var vi færdige med bedømmelserne inden frokost og det gav megen tid til hundesnak omkring bordet. Senere fik nogle endda tid til at overvære en fodboldkamp på det tilstødende stadion, så sig ikke, at det er uinteressant at gå på hundeudstilling.

Den sidste udstilling i klubbens regi blev Karlslunde-udstillingen som blev holdt den 23. oktober - en stille søndag som fik masser af liv, p.g.a. det store antal hunde fra 10 forskellige klubber. Fællesklubben, som var arrangerende klub, havde nemlig jubilæums-udstilling. Foruden en lille jubilæums-gave, bidrog R.R.K. beskedent med 6 ridgebacks. Til forandring fra tidligere, var der i år taget 2 haller i brug, hvilket afgjort var en fordel. Der var bedre plads til både hunde og tilskuere. Som dommer havde vi Werner Steinhausen fra Tyskland, som til forveksling lignede kriminalkommissæren fra tv-serien »Der

Alte«. Selvom ringen var stor, kneb det alligevel med at kunne fremvise hundene i et rask tempo, fordi der kun var måtter på to af siderne. Med kun to måtter på det glatte gulv, nøjedes de fleste med at fremvise deres hunde i L-form. Heldigvis var dommeren både rar og omhyggelig. Ridgen blev grundigt gennemgået og han hjalp udstillerne med at stille deres hunde rigtigt op. Alle kunne gå til frokost med en god og fyldig kritik. Mens ridgeback-gruppen sad og hyggede sig med lidt god mad og drikke var der fantastisk mange interesserede tilskuere som henvendte sig for at få lidt mere at vide om denne spændende race. Alt i alt en god afslutning på klubbens første udstillingår. Sol og regn, hundeslagsmål og leg mellem de udstillede hunde. God og lærerig uformel hundesnak, hygge og et fælles frokostbord. Måske er du med til næste år?

Werner Steinhausen med Vibeke og Nadra.

BREVKASSEN

KOMMENTAR TIL ARTIKLEN:

»Ridgebacken ved sin skillevej«

Forfatterens ideoplæg må man med glæde konstatere ikke vil kunne realiseres i årtier frem.

Denne »elitetilstand« føler jeg mig overbevist om vil medføre, at der vil blive gravet dybe grøfter mellem de såkaldte »eliteejere« og almindelige ejere, som det vil blive uhyre vanskeligt at overstige.

Hvem skal i øvrigt bedømme en hund til elitehund? Skal vi have overdommere? Lad os dog blive på jorden. Racens grundlag skabes ikke på een gang. En »almindelig« ejer har krav på den samme agtelse og respekt som opdrættere.

En almindelig ejer har anskaffet sig en ridgeback fordi han finder, at denne fremfor andre racer har egenskaber som tilfredsstiller den pågældende og som han/hun mener at kunne leve op til og for mange er tanken om at skulle deltage i udstillinger helt fremmed.

Opdrætteren kan kun henstille til køberen at udstille, opdrætteren har selvsagt interesse heri, for derved opnår man en saglig vurdering af det opdræt man står for.

At stille krav om udstillingschampion for at blive medlem er så absurd en tanke og vil betyde klubbens ophør, bortset fra at dette vil stride imod Dansk Kennel Klubs love.

Skal vi arbejde for ridgebacken og det skal vi, kan det kun ske ved intens samarbejde. X

Opdrætterens første og fornemste opgave er at fremavle hunde efter standardens

krav og derfor skal man skaffe sig det bedst muligt avlsgrundlag. Opdræt skaber ikke økonomisk tryghed, tværtimod. Man må altid have in mente, at et levende individ ikke kan omfattes af den samme generelle PR-virksomhed som f.eks. vaskepulver eller lignende – heldigvis.

Edel Poulsen

PS! Jeg synes i øvrigt, at artiklen skulle have fremstået i forfatterens eget sprog. Vi er dog nært beslægtede ud i det nordiske.

INTERNATIONALT RHODESIAN RIDGEBACK SYMPOSION

I anledning af diamantjubilæet for registrering af Rhodesian Ridgebacken, afholdes der en international kongres i Johannesburg, Sydafrika, onsdag d. 10. oktober 1984. Formålet med denne konference er, at samle et forum som kan udveksle erfaringer, viden og synspunkter om vor race.

Yderligere oplysninger kan fås gennem R.R.K. eller fra:

The Rhodesian Ridgeback Club
(Transvaal)

Po Box 6863, Johannesburg 2000,
South Africa.

PS: Gem lidt af din ferie og du vil få en oplevelse for livet.

SVAR TIL EDEL POULSEN:

Jeg søger ELITEJERE, ikke ELITEHUNDE

Tillad mig at gøre nogle korte bemærkninger til Deres svar på min artikel fra 1980, publiceret i det sidste nr af det danske ridgeback-blad.

Det altoverskyggende budskab i artiklen er, at vi er nødt til at gå naturens vej, ikke menneskets. D.v.s. at vi som arbejder med og avler på ridgebacks, har ansvaret for at bibeholde racen sådan som naturen (og Boerne) skabte den. Ikke ændre og »forfine«, dvs. domesticere mere end højst nødvendigt. For at vi skal kunne se naturen som ledestjerne kræves en del ting: Vi må FORSTÅ racens ide og baggrund. Vi må være villige til at arbejde hårdt - for at dommere, opdrættere og nye ejere bliver interesserede og lærer at FORSTÅ racens ide. Vi må værne om hundens egenskaber og gå ud til nuværende og blivende ridgeback-ejere og informere om de krav som racen stiller - i stedet for at ændre racen. ELITEhunde har vi allerede en del af i Norden. Hvilke der er ELITEhunde - det fortæller dommerne, og kun dommerne, om. Deter derfor vi har udstillinger, det er derfor vi har skriftlige kritikker, det er derfor jeg, i min artikel, taler FOR konkurrencer som gælder udstillinger, eftersom en serie dommerkritikker er det ENESTE basismateriale som man kan bedømme hundene efter. Alle som mener at kunne sætte sig ovenfor og udenfor denne neutrale vurdering, lurer sig selv og andre.

ELITEJERE er noget jeg kan gå ind for. Hvad er elite? Elitefodboldspillere? Elitedommere i ishockey? Eliteopdrættere? Eliteskribent?

Alle har nogen ting tilfælles. Først og vigtigst - de har haft ambition og energi til at arbejde ekstra meget, ekstra hårdt. De

har forbedret sig og er blevet gode. For det andet, de ved at de kan lære mere endnu. Ingen »fuldt uddannet« stjerne er stjerne ret længe. For det tredje, de arbejder efter ubestikkelige etiske regler. Enhver idræt, sport eller virksomhed stiller krav. Der findes ingen genvej. I ridgebackverdenen findes der 2 absolutte NØDVENDIGHEDER:

Et, kun at avle på mentalt sunde hunde, som yderligere er røntgenfotograferet og fundet fri for HD.

To, vær ydmyg, samarbejd med andre, giv alt det du kan og vær åben overfor hvad andre kan lære dig. Kort sagt, vær udfaret, arbejd over grænserne.

Når jeg taler for en løs sammenslutning, et »broderskab«, af personer som, er villige til at opfylde disse krav, som har avlet/vist hunde frem til championat, som vil arbejde de der ekstra nætter, søndage etc., for at bidrage til racens udvikling, det beror på at jeg tror på konkurrence og fremgang. Forbyd eller nedvurder konkurrence og vi har Oluf Palme's Sverige i en nøddeskal.

- Derudover har jeg idag en stærk optimisme om at dette broderskab skal realiseres inden et år. Vi har en gruppe her i Norden som allerede har gjort racen megen gavn ved at arbejde netop som jeg har beskrevet. Jeg har fået breve fra stærkt interesserede i Australien, New Zealand, Sydafrika, Tyskland, England etc. Jeg tror på, at 60-års jubilæet for den først registrerede ridgebackklub, d.v.s. år 1984, bliver den egentlige »PR-klubs« fødselsår. De bedste ridgebackhilsener.

Stig G. Carlson

Fortræning af din ridgeback

Del 2!

Husker du vittighedstegningen med en mand som bliver luftet af sin hund? - Eller kan du godt lide at blive trukket på kryds og tværs af din ridgeback? Ved du at en hund kan få skader i rygsøjlen, hvis den får lov til at trække i linen hele sit liv. Lineføringen har mange praktiske formål. Vi skylder ikke mindst vore medmennesker uden hunde, at vores hunde er tilpasset et moderne samfund og kan færdes i det uden at genere nogen.

Din hvalp skal lære at gå i slap line, tæt ved dit venstre ben. Den må ikke trække i linen og heller ikke gå for langt til siden eller bagud. Den skal lære at sætte sig på plads ved din venstre side, hver gang du stopper op. Til træningen skal du bruge en line og et glidehalsbånd (kvæler). Halsbåndet sættes på din hund som vist i ill. 1. Du tager din hund på plads ved din venstre side så dens skulder er ud for dit knæ. Idet du går fremad siger du: »plads«, samtidig med at du giver et let ryk i linen. Ryk i linen foretages ved, først at slække, linen ved at føre den fremad, derefter et hurtigt ryk tilbage og så frem med linen igen så halsbåndet slækkes. Under gangen bør du anvende hurtige kvikke skridt, det vil inspirere din hund til også at gå i et kvikt tempo. Prøv at lave venstre-, højre- og omkringvendinger. I vendingerne kan du også benytte korte trippende skridt samtidig med en pladskommando. Når din hund følger tæt ved dit venstre ben skal linen være slap så halsbåndet ikke strammer. Hvis den er tilbøjelig til at trække fremad eller til siden skal du give den et kort ryk samtidig med pladskommandoen. Hvis den sakter bagud skal du prøve at lokke den frem på plads med en rosende stemme. Efterhånden skal

pladskommandoen afløse rykkene. Dette kan gøres efterhånden som hunden forstår øvelsen. Prøv også at lave nogle siksak-øvelser så din hund lærer at den skal være opmærksom på, hvor du bevæger dig hen. Varier også dit gangtempo, her ved opnår du at din hund koncentrerer sig mere om opgaven og fastholder sin opmærksomhed. Når hunden efter en standsning sidder på plads, sørg altid for, at den sidder helt lige, hverken foran eller bagved dig. Korrigér din hund med et kort ryk i linen, pladskommando og evt. en hånd på dens venstre lår så du kan rette den ind. Når den sidder rigtigt på plads skal du rose den med glad stemme. Øvelser i lineføring bør trænes dagligt og kræver mangan en gentagelse. Vendinger trænes under både gang og løb. Da øvelsen kræver meget stor koncentration af din hund, bør du gøre dem sjove, korte og kvikke. Afslut altid øvelsen med at give din hund fri og leg med den. Lineføringsøvelsen inkluderer også 3-skridtøvelser og vendinger på stedet, men disse bør du lære på et træningskursus.

At springe ligger i hundens natur. Allerede som hvalp kan du se det såkaldte musespring, et jagtspring som har til

formål at dræbe et byttedyr. Hvalpen vil under lufteture og under leg lave mange spring. Det er vigtigt at du tidligt får kodet kommandoen: Spring, ind i din hund, samtidig med at den rent faktisk udfører et. Hvalpens led og muskelforbindelser kan ikke tåle belastningen ved for høje spring, derfor bør du ikke starte træningen af denne øvelse før din hund er 6-8 mdr. og da også sparsom træning over lave forhindringer. Mange mennesker er bange for at lære deres hund at springe, for så vil den jo springe over havelågen. Formålet med øvelsen er dog, at den lærer at springe når den får kommandoen: Spring, og kun da. Øvelsen kan indlæres ved at du løber med din hund henimod en lav forhindring. Samtidig med at i begge springer over forhindringen, siger du: Spring. På den anden side af forhindringen afsluttes øvelsen med at du får din hund på plads. Senere starter øvelsen med din hund på plads. Derefter afgiver du springkommandoen og når din hund har påbegyndt springet, kan du løbe uden om og afslutte øvelsen med din hund på plads. Springkommandoen afgives altid i en lys lokkende tone, da du ellers kan trykke din hund til ikke at ville

springe. Afslut også her med en frikommando og leg med hunden.

Dette var nogle ideer til træning af den unge hund. Øvelserne er men t som fortræning og bør trænes på en sjov og legende måde, så den kan få lejlighed til at lave noget for dig og få din ros for det. Når din hund er 6-8 mdr. kan du tilmelde jer til et hvalpekursus, hvor i kan møde andre hunde og samtidig få sat lidt mere styr på træningen. Det er sjovt for begge parter og du vil efterhånden mærke en tættere tilknytning og forståelse for din hund. Hvis du har fået lyst til at lære mere om træning, kan du låne følgende bøger om biblioteket:

Anders Hallgren: Få en glad og lydige hund.
Sven Jäverud: Din hund.

Men husk, en lydige hund får du ved at træne SAMMEN med den, ikke blot med den. God fornøjelse.

I næste nummer: Hvalpe på 14 dage er også brugshunde. . .

Tillykke med championatet

Janak Tammas, Ejer: Edel & E.A. Poulsen.

Troldeborgs Oba, Ejer: E. A: Poulsen.
Bestyrelsen

General-forsamling 1984

Generalforsamlingen i R.R.K. holdes den 20.5.1984 i Kalundborg. Forslag der ønskes behandlet på generalforsamlingen samt forslag til bestyrelseskandidater bedes indsendt til redaktøren inden 15.2.84. Eventuelle indlæg fra bestyrelseskandidater offentliggøres i klubbens blad (max. et halvt A? ark).

Lydigheds-træning

Siden sidste prøvedag, er endnu en ridgeback testet i lydighedsprøve 1. Troldeborgs Soko, med føreren Gunnar Larsen, opnåede 66 point.

Tillykke med resultatet.

Træningen i klasse 1 og klasse 1-øvede, starter igen den 17.3.84. Pris: 100 kr. for 20 timer, incl. prøvegebyr.

Tilmelding senest 3.3.84 til Pia Schrattenholz, tlf.: 02-39 01 47.

Udstillingsresultater

ÅRHUS 7.8.83.

Champion klasse hanner:

Artus-Lionsclaw, ejer: P. og A. Schrattenholz. 2. pr.

Unghunde klasse hanner:

Troldeborgs Soko, ejer: Gunnar Larsen. 3. pr.

Åben klasse hanner:

Loustigens Fair Gaxe, ejer: B. og J. Trønning. 2. pr.

Kirman, ejer: Lone Lorentsen. o.

Pepo, ejer: Tommy Drostbo. 3. pr.

Champion klasse tæver:

Nadra, ejer: Vibeke Olsen.

1. pr., 1.v. ck. BIR 1.

Åben klasse tæver:

Torhusets Tawny Delilah, ejer: Lone Lorentsen. 2. pr.

OTTERUP 8.8.83.

Hvalpe klasse tæver:

Torhusets Tawny Tamora, ejer: Jørgen Andersen. Lovende.

Champion klasse hanner:

Artus-Lionclaw, ejer: P. og A. Schrattenholz. 1. pr., 1.v. ck. cacib BIR 1.

Åben klasse hanner:

Janak Tammas, ejer: E.E. og E.A. Poulsen. pr. 1.v. ck. cert. res. cacib BIR 3.

Torhusets Tawny Squire, ejer: Lis Jessen. 2. pr.

Shamba, ejer: Bente Horn. 2. pr.

Champion klasse tæver:

Nadra, ejer: Vibeke Olsen. 1. pr. 1.v. ck. cacib BIR 2.

Åben klasse tæver:

Troldeborgs Oba, ejer: E.E. og E.A. Poulsen.

1. pr. 1.v. ck. cert. res. cacib BIR 4.

Ndugu, ejer: Bente Horn. 1. pr. 2.v.

Lydighedsprøve kl. 2:

Artus-Lionclaw, ejer: P. og A. Schrattenholz, 146 p. = 1. pr.

BRØNDBY 25.9.83.

Champion klasse hanner:

Artus-Lionclaw, ejer: P. og A. Schrattenholz. 1.pr. 1.v. ck. BIR 3.

Åben klasse hanner:

Loustigens Fair Gaxe, ejer: B. og J. Trønning. 2. pr.

Loustigens Fair Gambler, ejer: Carsten Andersen. 1. pr. 2.v.

Janak Tammas, ejer: E. og E. A. Poulsen. 1.pr. 1.v. ck. cert. cacib BIR 1.

Jomo, ejer: Svend Schmidt.

3. pr.

Champion klasse tæver:

Shiba, ejer: Mette Kjærgård. 1.pr. 3.v.

Torhusets Tan Shagreen, ejer: Lone Lorentsen. 1.pr. 1.v. ck. cacib BIR 2.

Nadra, ejer: Vibeke Olsen. 1.pr. 2.v.

Troldeborgs Nanza, ejer: Ole Hempel. 2.pr.

Åben klasse tæver:

Torhusets Tawny Delilah, ejer: Lone Lorentsen. 2.pr.

Troldeborgs Oba, ejer: E. og E. A. Poulsen. 1.pr. 1.v. ck. cert. BIR 4.

KARLSLUNDE 23.10.83.

Hvalpe klasse tæver:

Troldeborgs Ukutha, ejer: Jørgen Mortensen. Særdeles lovende.

Champion klasse hanner:

Artus-Lionclaw, ejer: P. og A. Schrattenholz. 1.pr. 1.v. ck. BIR 2.

Åben klasse hanner:

Loustigens Fair Gaxe, ejer: B. og J. Trønning. 2. pr.

Simba, ei er: Inger Picner. 1.pr. 1.v. ck. cert. BIR 3.

Champion klasse tæver:

Nadra, ejer: Vibeke Olsen. 1.pr. 1.v. ck. BIR 1.

Åben klasse tæver:

Wapi, ejer: Irene Jespersen. 2.pr.

KENNEL TORHUSE T
RHODESIAN RIDGEBACK
Vagthøjvej 17 · 9800 Bjergby · Telf (08) 97 11 26
Lone & Jørgen Lorenzen

God
jul
og
godt
nytår

Jeg kender en anden hund
ikke helt ung - men av mand
hvor er den flot !!
Den får sit foder fra

Albritt -

Der handler min far og mor
osse nu - så vent bare

Har du hund, har vi hvad du behøver
for at få en sund og glad hund,
for **husk** en hund er ikke bare et
firbenet væsen, men et familiemedlem.
Så tag vare på dens sundhed.
Lad os hjælpe den - gå derfor først
til fagmanden, opdrætter af pudler
og afghansk mynde,

SPAR OP TIL 20% HOS OS
ALTID MANGE TILBUD

ALBRITT HUNDE- OG KATTEARTIKLER

Storegade 25 - 2650 Hvidovre - Telefon 01-78 49 16

Vi har dyrlægekontrolleret kylling og indmad
Kom og lad os få en hundesnak